

CSÍKSOMLYÓ 450. PÜNKÖSDI BÚCSÚJÁRA

– Szűz Mária Népeinek védelméért a báránybőrbe bújt farkasok ellen –

„Legyenek hűek az Egyházhoz! Hirdessék bátran az evangéliumot! Segítsenek romjaiból fölépíteni szerencsétlen magyar hazánkat! Vezessék vissza az igaz útra szegény félrevezetett népünket!”

Báró Apor Boldog Vilmos, győri püspök

A 2017-es esztendő több jelentős egyházi évfordulót hozott, közöttük öröndetes és tragikus vonatkozásúakat egyaránt. Némelyek az Egyetemes Anyaszentegyház és az emberiség egésze, mások főleg Szűz Mária Országának Egyháza és Népe tekintetében emlékeztetsek.

Május 13.-a körül a Katolikus Egyház egésze a Rózsafüzér Királynője Fatima-i első jelenésének 100 évfordulójára emlékezett, amelyben a Fatima-i magán-kinyilatkoztatás tétjének megfelelően ütköztek Istennek tetsző és ellene gerjedő történések. A magyar katolikusok időben távolabbi, székelly kapcsolódást is hordozó öröndetes eseménye a Szent László év, amely Lovagkirályunk trónra lépésének 940., szentté avatásának 825. évfordulóira került meghirdetésre.

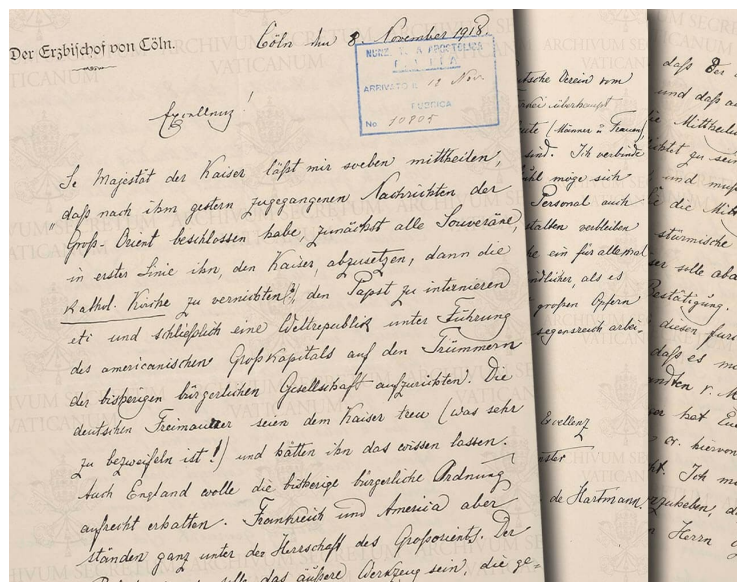
I. A CSÍKSOMLYÓI 2017-ES BÚCSÚ SZÓNOKÁHOZ

Időben és térben közelebbi Csíksomlyó 450. pünkösdi búcsúja¹, amelyre illett volna a szervezőknek az 1567-es pünkösdi hitvédelmi ütközetet meghatározó gyergyóalfalusi „István pap” mai utódát felkérniük prédikálni. A végül felkért szónok azonban a mottóban idézett első boldoggá avatott székely, Báró Apor Vilmos² vértanú győri püspök utóda. Nm. Ft. Veres András győri püspök úr számára a mércét éppen a nagy vértanú előd állította, aki 1945 Nagypéntekén a női híveit védelmezve a szovjet katonáktól halálos lövést kapott. Húsvétkor bekövetkezett halála előtt néhány órával mondotta: „Még egyszer üdvözlöm papságomat. Legyenek hűek az Egyházhoz! Hirdessék bátran az evangéliumot! Segítsenek romjaiból fölépíteni szerencsétlen magyar hazánkat! Vezessék vissza az igaz útra szegény félrevezetett népünket! Föjlánlom összes szenvedéseimet engesztelésül a saját bűneimért, de föjlánlom papjaimért, híveimért, az ország vezető embereiért és ellenségeimért. Kérem Istent, ne tulajdonítsa nekik bűnül azt, amit elvakultságukban az Egyház ellen tesznek. Föjlánlom szenvedéseimet az édes magyar hazáért és az egész világért. Szent István, könyörögj a szegény magyarokért! Istenem, Atyám, a te kezeidbe ajánlom testemet, lelkemet! Jézus, Mária, Szent József legyetek énvelem most és halálom óráján! Jézus Szentséges Szíve, bízom benned!”³

Veres András püspök úr a maga módján példaértékű elhatározással kérte vértanú elődje égi segítségét a Győri Egyházmegye fájdalmas paphiányának enyhítésére: „Napjainkban az új evangelizáció korszakát éljük. Meg kell keresnünk azokat, akik még egyáltalán nem találkoztak Krisztussal, de buzdítanunk kell azokat is, akik bár részesültek a keresztség szentségében, mégis önhibájukból vagy neveltetésükből fakadóan megfeledkeztek a krisztusi tanításnak az élet egészét átjáró üzenetéről. Miközben a feladat egyre sürgetőbb, az elmúlt évtizedekben a papi és szerzetesi hivatások száma sajnálatos módon folyamatosan csökken szerte Európában, így nálunk, Magyarországon is. A Győri Egyházmegyeinek jelenleg a hat évfolyamon mindössze 7 papnövendéke van, miközben az elmúlt években számos paptestvérünket veszítettük el. Tennünk kell tehát valamit ennek a folyamatnak megállítására érdekében! [...] Örömmel tájékoztatom a paptestvéreket és a híveket, hogy 2017. február 2-án, Urunk bemutatásának ünnepén megalapítom az Apor Vilmos Imaszövetséget, amelynek tagjai kötelezettséget vállalnak arra, hogy minden nap elimádkoznak egy hivatásokért szóló felajánló imát, valamint tetszőleges titokkal egy tized rózsafüzért. Akik szívesen csatlakoznak az imaszövetséghez, jelentkezési lapot a plébániákon igényelhetnek. Jelentkezni február 22-től kezdve folyamatosan lehet, a jelentkezők számára pedig el fogjuk juttatni a felajánló ima szövegét. Bízom benne, hogy a kezdeményezés kedvező fogadtatásra talál a papság és a hívek körében, és kitartó közös imádságunk meghallgatást nyer Istennél!”⁴ Veres András püspök úrnak, az apostolutódok többségéhez hasonlóan tudnia kell, hogy az Egyház mai válságának gyökérágai nem néhány év, sem évtized, hanem több évszázadnyi múltba nyúlnak. Ezekre éppen a 2017-es évünk tragikus évfordulói mutatnak egyértelműen: az 500 éve fellépő Luther eretnekségével elindított nyugati Egyház-szakadás; a 300 éve alapított első angol szabadkőműves páholy, valamint a 100 éve kitört bolsevik forradalom, amelyek szellemi indítékai a Katolikus Egyház ellen irányultak.

Veres András püspök úr vértanú elődjén kívül kérheti akár a Győri Könyező Szűzanya segítségét is, azonban amit jelen körülmények között itt a földön egy apostol-utódnak kell megtennie azért, hogy a hívei ellenállhassanak az evilági gondolkodásmód tényérésének, azt az égi segítők nem fogják helyette megtenni. Michael Hesemann, német író és egyháztörténész erre vonatkozóan a minap közzétette a Vatikáni Titkos Levéltár egy dokumentumát⁵, amelyben német szabadkőművesek értesítették II. Vilmos német császárt a Grad Orient Páholy tervéről amellyel lemondásra fogja kényszeríteni Európa összes szuverén uralkodóját⁶, hogy megsemmisítse a Katolikus Egyházat. Ez a katolikus uralkodókkal meg is történt 1918-ban, így Magyarországon is: Szűz Mária Országának apostoli királyát is lemondatták, a Milleniumát néhány évvel korábban ünneplő Apostoli Királyságot köztársasággá nyilvánították! A magyarországi románok 1918-as balázsfalvi „nagygyűlése”, amelyen csupán 1228 „küldött” hatékonyan kinyilváníthatta Erdély, a

Körösök vidéke, Bánát és Máramaros – összesen 26 történelmi vármegyének a Román Királysághoz csatlakozását, a katolikus monarchiák elleni nemzetközi szabaddkőműves összeesküvés része volt. Ma sajnos Európában nincsen olyan állam, de még kisebb térség sem, ahol bármely egyházmegye hívei ne volnának kitéve a felsorolt események közvetlen vagy közvetett hatásainak, annak ellenére, hogy a Szűzanya közvetítette Isten irgalmas útmutatásait az Egyetemes Egyházra vonatkozóan La Sallette és Fatima látnokai által, a Magyar Egyházra vonatkozóan Mária Natália nővér és Kindelmanné Erzsébet asszony által, amelyek teljesítésével a bűnök megsokasodása miatt kilátásba helyezett csapások elháríthatóak lettek volna. A legfőbb egyházi tisztségeket viselők engedetlensége miatt azonban a helyzet mára sajnos odáig fajult, hogy az igaz hit fennmaradására a legfőbb veszélyt a Katolikus Egyház legfőbb tisztségeit betöltő nem kevés eltévedett gondolkodású főpap jelentik.

Veres András püspök úr, aki a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke is egyben, vajon mit szolt például ahhoz, hogy az Esztergom-Budapesti Érsekség által a minap tartott pedagógus konferenciájára a Nevelésügyi Kongregáció részéről Luis Antonio Tagle, Fülöp-szigeteki bíborost hívták meg? A díszvendég fülciklandozó üzenete: „A fiatalok a virtuális valóságon keresztül kapcsolódnak a valósághoz, ugyanakkor vágnak a hiteles életre, szeretnének bízni valakiben ebben a nehéz, háborús, gazdasági instabilitás, migráció sújtotta világban. Bízunk benne, hogy megtalálják Jézusban az igazi embert – aki nem virtuális, hanem valóságos. [...] A fiatalok az igazit keresik, a hiteleset. Ne szégyelljük Jézust megmutatni nekik, az igaz embert!”⁷ Nos, Jézus a Kinyilatkoztatás szerint nem csak igaz ember, hanem mindenekelőtt valóságos Isten, a Szentháromság második személye, Aki „értünk, emberekért és a mi üdvösségünkért megtestesült a Szentlélektől és Szűz Máriától és emberré lett”! Tagle bíboros az ultraliberális lobbiszeánszának bizonyult 2014-15-ös „Család-szinódus” előtt is már a hamis irgalmasság hangos hirdetője volt. A liberális „egyháziak” számára az isteni tényező elviselhetetlen, ezért Jézus és az Egyház tanítását lépten-nyomon elferdítik, a homoszexualitás és a házasságtörés súlyos bűneit pedig hamis irgalmassággal védelmezik, ahelyett, hogy Jézus példájára az érintetteket megintenek: „többé ne vétkezzél!” (vö. Jn 5,14.8,11) Már Jézus is figyelmeztette az apostolokat: „Óvakodjatok a hamis prófétáktól! Báránybőrben jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. Gyümölcsceikről ismeritek fel őket. [...] Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: – Uram, Uram! Csak az, aki teljesíti mennyei Atyám akaratát.” (Mt 7,15-21b) A garantált költségvetésű udvari „katolikus” sajtó, azonban biztosítja a liberális egyháziak szerezcsen-mosdatását, amellyel szemben többnyire csak önkéntes világi hitvédők hallatják hangjukat, megbélyegző lehurrogás fejében. Szent X. Pius Pápa „Lamentabili sane exitu” kezdetű dekrétummal és „Pascendi Dominici Gregis” kezdetű enciklikával ugyan elítélte a modernizmus eretnekségét, az Egyház jelenlegi súlyos diagnózisának orvoslása érdekében csak néhány tiszteletre méltó főpap mert kiállni. A hitvédők főpapok egyik csoportja a „dubia-bíborosok”⁸, valamint a hasonló szemléletű kazahsztáni Schneider püspök.

Az Istentiszteleti Kongregáció prefektusa, Robert Sarah bíboros, akit az Egyház liturgiájának legfőbb felügyeletével még XVI. Benedek Pápa bízott meg, a dolgokat szintén a nevükön nevezi: „Sokan nem akarnak szembenézni az Egyházzal érintő szándékos [...] önpusztítás tényével. [...] Miközben egyre több magas rangú főpap makacsul hangoztat nyilvánvaló tanbeli, erkölcsi és liturgikus tévedéseket, amelyeket százszor elítéltek, azon dolgoznak, hogy Isten népének körében megmaradó pislákoló hitet is kioltás. Miközben az Egyház bárkája a dekadens világ viharos tengerét szeli át, és a hullámok betörnek a hajóba, úgy, hogy a hajó majdnem megtelek vízzel, egyre több egyházi vezető és hívő azt kiáltja: «Minden rendben, Madame Marquise!» (Everything’s fine, My Fair Lady), ahogy az 1930-as évek népszerű dalának refrénje hangzott. De a valóság egészen más”⁹ Sarah bíboros a 2015-ös „Család-szinódus” alkalmával mondotta: „A teológia megkülönböztetés számunkra láthatóvá teszi napjaink két, ellentétes pólusokon elhelyezkedő váratlan fenyegetését (majdhogynem két «apokaliptikus fenevad» módjában): egyrészt a nyugati szabadság-bálványozás, másrészt az iszlámista fundamentalizmus – ateista szekularizmus kontra vallásos fanatizmus. Szlogenekkel élve, a «gender-ideológia és az ISIS» között találjuk magunkat. Iszlámista mérsárlások és libertárius követelések rendszerint az újságok címdaljaiért versengenek. [...] Ezen két radikalizálódásból fakad a család két fenyegetése: a szekularizálódott nyugaton szubjektivisták szétesés, gyors és könnyű válás, abortusz, homoszexuális együttélés, euthanázia, stb. [...] Másrészt az Iszlám-ideológia ál-családja, amely jóváhagyja a többnejliséget, a női alárendeltséget, szexuális rabszolgaságot, gyermekházasságot, stb. [...] Több jel a két irányzat közös démoni eredetére vezet bennünket. Míg az Igazság Lelke a különbözőség egységére (perichoresis) ösztönöz, amaz zavart (homo-gámiát) vagy alárendeltséget (poli-gámiát) gerjeszt. Továbbá, egyetemes és totalitárius rendet követelnek, erőszakosan intoleránsak, rombolják a családokat, a társadalmat és az Egyházat, és nyíltan kereszténygyűlölők. «Nem a vér s a test ellen kell viaskodnunk...» (Ef 12,6a) Minden emberi iránt nyitottaknak és befogadóknak kell lennünk; de ami az ellenségtől jön nem lehet és nem kell beolvasztani. «Nem követheted Krisztust és Béliált!» (vö. 2Kor 6,15a) Ami a XX. században a náci fasizmus és a kommunizmus volt, az ma a nyugati homoszexuális és abortusz ideológiák és az iszlámista fanatizmus.”¹⁰

Veres András püspök úr számára tehát az Egyház válságos helyzete miatt nagyobb felelősség Csíksomlyó 450. pünkösdi búcsúján hirdetni az Igét, mint talán azt gondolta volna. Ilyen körülmények között az Úr üzenetének tényleges közvetítése legalább vértanú elődje bátorságával és Sarah bíboros helyzetismeretével sikerülhet neki. Veres András püspök úr remélhetőleg tudja, hogy a trianoni gyalázatos diktátum évfordulója előtti napon az Úr Jézus nevében vigasztalnia és buzdítania kell Szűz Mária Országá Népének rendszerint fél millió körüli helyszíni résztvevőjét: Szűz

Mária Országának 5 részre szakítása a gonoszság találékonyásával a magyarság számára okozott páratlan megaláztatás ugyan ma is éppoly élénk mint 97 évvel ezelőtt, azzal közvetlenül az Úr Jézust támadták, hiszen 1920. június 4.-e éppen Jézus Szentséges Szíve ünnepe volt. Annak tudatában élhetünk és remélhetünk tehát, hogy az igazság nem a trianoni diktátum alvilági ihletője, sem annak haszonélvezője, bár nem is a magyarságé: az Igazság Jézus Krisztus Isten-emberi valósága, és ha valamiért érdemes a magyarságnak vállalnia a szenvedést, az a Jézus Krisztushoz tartozás páratlan méltósága. Annak is tudatában kell lennünk, hogy amennyiben hűségesek maradunk Urunkhoz, a megaláztatásából és szenvedéséből vállalt rész jutalmaként Dicsőségéből is részesít bennünket. Biztosak lehetünk abban is, hogy Szűz Mária Országának szakrális valóságát az alvilág által ihletett országdarabolás politikai határai nem módosították és soha nem is módosíthatják. Minthogy Szent István apostoli király végrendekezése erejében az Ország Szűz Mária Királynő valóságos tulajdona, ami végső soron Jézus Krisztus öröksége, márpedig senkinek nem állhat hatalmában Istent a szent tulajdonától megfosztani, az legfeljebb ideiglenesen elbitorolható. A 2018-ra tervezett csíksomlyói „pápalátogatást” ihlethette akár az erdélyi magyarság újabb megaláztatásának a szándéka, Szűz Mária Országának alattvalóit még érheti meglepetés Isten valós irtalmasságával együtt gyakorolt igazságossága oldaláról! Ennek magtapasztalásához azonban végre teljesíteni kellene azon kéréseket, amelyeket az Úr Jézus Krisztus és a Szűzanya az utóbbi évszázad legjelentősebb magán-kinyilatkoztatásainak látókai révén közöltek az Egyház és a Nemzet védelmében!

II. SZŰZ MÁRIA ORSZÁGA KATOLIKUS PÜSPÖKEIHEZ

A papi hivatások biztosítása a mindenkori püspökök felelőssége, amihez nem mellőzhető az Egyház és hit fizikai, illetve szellemi védelme sem. Apor Boldog Vilmos vértanú székely püspök mércéje e tekintetben is kötelezi Mária Országának Egyházának és Népeinek püspökeit: „1944. május 28-án, a Győri Nemzeti Hírlap útján nyilvánosságra jutott Nagyméltóságodnak az az intézkedése, mellyel hatálytalanítva a helybeli városi hatóságnak emberies és megnyugvást keltő intézkedéseit, a zsidóknak tekintett egyének elkülönítése céljából gettóba kívánja zsúfolni korra és nemre való tekintet nélkül mindazokat, akiket különféle miniszteri rendeletek zsidóknak nyilvánítottak. Ezen intézkedés ellen, amely minden emberiséggel ellenkezik, mely igazságos és tárgyilagos ítélet nélkül büntet ártatlanokat, sőt a bűnözésre még képtelen gyerekeket is, mint az ősi Győr városának püspöke, tiltakozó szavamat emelem fel Isten, a magyar- és világtörténelem előtt. Miniszter Urat teszem felelőssé mindazokért a betegségekért és halálesetekért, mindazért a megvetésért és elítélésért, mely ennek az intézkedésnek nyomában fognak járni. Amikor általános erkölcsi elvek az emberi természetben gyökerező jogok megsértése miatt, mint ebben az. egyházmegyében az örök isteni igazságok hivatott öre, óvást emelek Miniszter Úr rendelkezése ellen, még külön is tiltakozom, hogy a rendelkezés számos katolikus hívet érinti, kiknek jó része már gyermekkorra óta, igen sok évtizede, és mindegyik komoly előkészület után vétetett fel a keresztség szentsége által a Katolikus Anyaszentegyházba. Vérlázító igazságtalanságnak minősítem azt, hogy ezek a katolikus hívek egy modern elmélet áldozataiként összezsúfoltassanak teljesen más gondolkodású emberekkel. Sajnálatos, hogy a Miniszter Úr elzárkózik attól, hogy szent vallásuk védelmében, igazságban és lelkipásztori vigasztalásban részesüljenek. Győr városa nemrégiben érezte magán az Isten sújtó kezét. Mély megrendüléssel állnak annak hatása alatt, hogy Isten kezében van mindnyájunk élete. Épp ezért ez a nép még jobban, mint bármikor visszariad mindattól, amivel Isten ítéletét vonhatja magára.”¹¹

Apor Boldog Vilmos vértanú püspök fenti megnyilatkozása a karhatalmi nyomásra tett győri intézkedésekkel szemben vette védelmébe a Katolikus Egyházban megkeresztelkedett zsidó származású vagy annak vélt híveit. A védelem joga azonban minden katolikust megillet, így a magyarokat is, ennek ellenére az utóbbi években néhány tiszteletre méltó kivételtől eltekintve közülük sokan ilyen vonatkozásban is sokat beszéltek, de keveset mondtak! A vértanú püspök II. világháborús határozott katolikus érvelése porrá zúzza azon újmodernista eretnokséget, miszerint az üdvösség elnyerhető volna minden vallásban, anélkül, hogy Jézus Krisztust elismernék Istennek és Megváltónak! Amióta Krisztus Urunk megalapította a végtelen értékű Kereszt-áldozatának kegyelmeivel táplált Titokzatos Testét, az Anyaszentegyházat, a jeruzsálemi Ős-Egyház ellen kitört első üldözéstől kezdve sokszor sokféle támadás érte, amelyekből rendre megerősödve került ki. Am a mai válság minden eddiginél súlyosabb, elsősorban abból adódóan, hogy nem pusztán új eretnokségek tajtékzó hullámai dobálják az Egyház hajóját, hanem a végidői események sajátos szakaszának részesei vagyunk. „Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?” (Lk 18,8b) „Am azt a napot vagy órát senki sem tudja, az ég angyalai sem, sőt még a Fiú sem, csak az Atya. Vigyázzatok, legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13,32-33) Erről az Egyház a Katekizmusban tanítja: „675 Krisztus eljövetele előtt az Egyháznak át kell mennie egy utolsó próbatételre, mely sokak hitét meg fogja ingatni. [639]¹² Az üldözés, mely kíséri az Egyház földi zarándokútját, [640]¹³ fölfedi a «gonoszság misztériumát» egy vallási megtévesztés formájában, mely az embereknek problémáik látszólagos megoldását kínálja föl cserében azért, hogy elpártolnak az igazságtól. A legnagyobb vallási megtévesztés az Antikrisztusé, azaz egy ál-messianizmusé, amelyben az ember önmagát dicsőíti Isten és az Ő testben eljött Messiása helyett. [641]¹⁴ 676 Ez az antikrisztusi megtévesztés a világban mindannyiszor föltűnik, amikor a messiási reménységet a történelemben akarják beteljesíteni, ami csak a történelmen túl, az eszkatologikus ítélet által teljesedhet be; az Egyház az eljövendő ország ezen meghamisítását «millenarizmusnak» nevezett enyhébb formájában is, [642]¹⁵ és főként a «belsőleg romlott» szekularizált messianizmus politikai formájában elutasította. [643]¹⁶ 677 Az Egyház az Ország dicsőségébe csak ezen utolsó Húsvéton át léphet be, melyben követi Urát halálában és föltámadásában. [644]¹⁷ Az Ország tehát nem az Egyház történelmi diadala által fog beteljesedni [645]¹⁸ állandóan növekvő fejlődés útján, hanem Istennek a gonosz utolsó támadása fölötti győzelme által, [646]¹⁹ melynek következtében Menyasszonya alá fog szállni a mennyből. [647]²⁰ Istennek a gonosz fölforgatása fölötti győzelme az Utolsó Ítélet formáját fogja öltetni [648]²¹ e mulandó világ végső, kozmikus összeomlása után. [649]²²⁻²³

Figyelemre méltó, hogy a Szűzanya Fatima-i kérését kísérő ígéretet idézésekor legtöbbször elhagyják a Portugáliára vonatkozó részt: „A Szentatya följánlja nekem Oroszországot, és az megtér. A világra pedig egy békés kor virrad. Portugáliában a hitigazság mindig megmarad.”²⁴ A Szűzanya Fatima-i közlése Oroszország tévtanaiból történő megtérésére irányul, a köztudat – miközben összemossa Oroszországot a Szovjetunióval – azonban a tévtanairól csupán közhelyekben gondolkodik. Oroszország tévtanainak feltárását éppen azok „gyümölcsei” – a bolsevik, szovjet, kommunista, szocialista ármány – hatékony álcákként nehezítik. Mivel az 1917-es Fatima-i jelenések idején a bolsevikok még csak tervezték a Szovjetunió létrehozását, a Szűzanya csakis a cári Oroszországról szólhatott. A bolsevik forradalom folytatásaként 1922-ben létrejött Szovjetunió tehát csupán elterjesztője volt Oroszország korábban

kialakult tévtanainak, amelyek feltárása alapfeltétel a Szűzanya közvetítésével Isten által adott Fatima-i iránymutatáshoz. „A Szűzanya 1929. június 13-án kérte Oroszország felajánlását Szeplőtelen Szívének. «Elérkezett a pillanat, amelyben Isten felszólítja a Szentatyát, hogy a világ valamennyi püspökével együtt ajánlja fel Oroszországot Szeplőtelen Szívemnek. Megígéri, hogy ezáltal megmenti. [...] Nem akartak kérésemre hallgatni!... meg fogják bánni, és majd teljesítik is, de már késő lesz. Oroszország akkorra már elterjeszti tévtanait a világon, háborúkat és egyházüldözést idéz elő...» [...] Lucia nővér még 1940-ben is így ír XII. Piusznak: «A mi Urunk továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy Szentséged a világot Mária Szeplőtelen Szívének ajánlja, Oroszország külön megemléztével, és ezenkívül úgy rendeli, hogy a világ valamennyi püspöke Szentségeddel együtt teljesítse ezt a felajánlást.»²⁵ A székely népnek korunkban sújtó nehézségek ellenére, vagy talán éppen ezért, az ezredforduló óta Isten a Szűzanya által több új kegyelemforrást ajándékozott, amelyek továbbadásával hatékonyan szolgálhatja Isten akarátának maradéktalan megvalósulását: A Szűzanya szőkefalvi – állítólagos – jelenéseit a helyi legfőbb egyházi előljáró részletesen dokumentálva a Hittani Kongregáció elé terjesztette. Hitelt érdemlő tanúk szerint Jakubinyi György érsek úr hitelesnek tartja a szőkefalvi jelenéseket, amelyben 1999-től 2000-ig 5 titkot adott. Az utolsó titok csak 2008-ban kerülhetett nyilvánosságra: „Eljön az idő, amikor az Egyház mérlegre kerül. Eljön az idő, amikor a papok tévelyegni fognak. Megölelik azt az utat, amelyik veszítükbe vezet. Amikor úgy látszik, hogy minden összeomlik, akkor fog győzni az Egyház, mert jönni fog egy Péter nevű pápa, aki a győzelem útjára vezet az Egyházat.”²⁶

Alig néhány évvel később Gyergyószentmiklós egykor Hajdúdoroghoz tartozó görög katolikus magyar templomának oltárán levő Szűzanya-ikon közel 5 éven át könnyezett, ami az eddig ismert legtovább tartó ilyen jellegű csoda. A csoda hitelességét magyarországi teológus és természettudós szakértőkön kívül a jelenlegi hajdúdorogi érsek is vallja²⁷, aki több ízben maga is elzarándokolt a gyergyói könnyező ikonhoz. A papi hivatások és a hitvédelem tekintetében is üzen a gyergyói ikonkönnyezés, ugyanis a könnyező ikon eredetije Mindenkor Segítő Szűz Mária címmel IX. Piusz Pápa rendeletéből a Redemptorista Rend missziós kegyképe lett. A rendalapító, Liguori Szent Alfonz egyháztanító püspök az Egyház legnagyobb tekintéllyel rendelkező erkölcssteológusa, aki a püspököket így inti: „Ó, mily súlyos felelőssége minden püspöknek Isten előtt azon kötelessége, hogy a méltatlan elemeket ki kell zárnia az oltártól, és oda kell engednie a méltókat! Szalézi Szt. Ferenc remegett ezen rettenetes felelősségtől. [...] Ugyanazon szent mondta, hogy az Egyháznak nem sok papra, hanem jó papokra van szüksége.”²⁸ „Nem egyházas lelkület és nem lesz az soha olyan szolgálkat szentelni, akik nem képesek és nem készségesek az Egyházat szolgálni és együttműködni a lelkek mentésében. Ezt sajátosan kifejtette a Trient-i Zsinat: «Senkit nem kellene felszentelni, aki a saját püspöke megítélése szerint nem hasznos vagy szükséges az ő templomainak...» Az Utilis – hasznos – nyilván nem érthető csupán a Misére; amint tudjuk, minden pap misézik. [...] Mi több, csupán azokat engedhetjük (szentelésre) akik láthatólag elegendő talentummal bírnak, azon szándékkal, hogy a lelkek javára lesznek, és igaz egyházas lelkület jeleit mutatják.”²⁹ A 2017-es év Nagyböjtjén Isten talán újabb csodával ajándékozta meg a székely népet, bár ennek kivizsgálása még el sem kezdődött: Szentegyházán egy hivatalosan engedélyezett engesztelő kápolna imacsoportjához tartozó idős hölgy lakásán március 29-én egy Szűzanya-ábrázolás bal szeme vért könnyezett. Talán érdemes a településnévből kihallani az égi útmutatást: „Isteni Fiam Egyháza önmagában szent, törekedjetez ti is tagjaiként szentek lenni, az Egyház igaz tanítását megvalósítva.” – Jézus Főpapi Imájában éppen ezt kéri a Menyei Atyától: „A tanítást, amit kaptam tőled, továbbadtam nekik. El is fogadták, s ezzel valóban elismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem. Értük könyörgök. Nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tied – hiszen ami az enyém, az a tied, s ami a tied, az az enyém –, és én megdicsőültem bennük. [...] Átadtam nekik tanításodat, de a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból való. Nem azt kérem tőled, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól. Hiszen nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból való. Szenteld meg őket az igazságban, mert hiszen a tanításod igazság. Amint te a világba küldtél, úgy küldöm én is őket a világba. Értük szentelem magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban.” (Jn 17,8-11;17-19)

A Fatima-i jelenések Centenáriumán meg kellene végre szívlelni az idők jeleit, és teljesíteni mindazt, amivel az utóbbi évszázadban adósk maradtunk: Oroszország érvényes felajánlását, az Anna-réti Engesztelő Kápolna felépítését, az imaéletet, böjtöt, engesztelést, minden síkú kiengesztelődést, mindenkifelett pedig a Kinyilatkoztatás teljességének és a Legszenőbb Áldozat bemutatásának Isten-félelemből fakadó komolyan vételét. Az Egyetemes Egyházban ezeket megélt püspökök körül rendszerint gyarapodnak a hivatások, a liberális püspökök alatt pedig drasztikusan elfogynak. Érdemes megfontolni X. Szent Piusz Pápa által bevezetett „Antimodernista Eskü”³⁰ felelevenítését és a Szent Liturgia korábban jóváhagyott változatainak újbóli végzését³¹. Feltétel nélkül bízhatunk az Úrban, hogy a mi korunkban is gondot visel nyájára, így Édesanyja Országának Egyházában is – jobb esetben hithű püspökök támasztásával, esetleg a mostanság minden biztonnyal szerveződő földalatti Egyház³² számunkra talán még ismeretlen püspökei által. Nincs 3 út, csak 2 út van: az Üdvösség útja vagy a kárhozat útja: a nagy hitehagyás idején Szűz Mária Országa ténylegesen betöltheti hitvédő rendeltetését, vagy azon nemzetek sorába kerülhetünk, amelyekről a Szűzanya Fatimában mondotta: „Ha kérésemet teljesítik, Oroszország megtér, és béke lesz, ha nem, akkor tévtanait az egész világon el fogja terjeszteni, háborúkat és egyházüldözést fog előidézni, a jó embereket kínozni fogják, a Szentatya sokat fog szenvedni, több nemzet megsemmisül, végül azonban Szeplőtelen Szívem diadalmaskodni fog.”³³

- *1. Csíksomlyói Kegyszobor (Forrás: *mihir.ro*); 2. *Secret 1918 Vatican Archive Document Reveals Freemasonic Plot to Destroy Throne and Altar* (Forrás: *onepeterfive.com*); 3. *Csíksomlyói Hármashalom-oltár* (Forrás: *magyarbojtesima90nap.webs.com*)
- 1V. Jenő pápa 1444-ben búcsút engedélyezett a ferencesek csíksomlyói templomépítését adakozásokkal segítők számára, amelyet 1448-ban Sarlós Boldogasszony titulusal szenteltek fel. A Pünkösöd-szombati búcsújárás 1567-hez kapcsolódik, amikor a hagyomány szerint János Zsigmond erdélyi fejedelem Csík, Gyergyó és Kászon katolikus népét fegyverrel próbálta az unitárius vallásra kényszeríteni. Ezen a napon István gyergyóalfalvi plébános által fegyverbe szóltott katolikusok a fejedelem seregét visszaverték, miközben az asszonyok, öregek és gyermekek a csíksomlyói kegyszoborhoz menekülve imádkoztak.
2. „A német megszállás és nyilas hatalomátvétel után felekezetre és etnikumra való tekintet nélkül állt ki az üldözöttek mellett. Keményen bírálta és ostromozta a fennálló rendet, személyesen kelt a kiszolgáltatottak védelmére a német és nyilas vezetőkkel szemben. A püspököt sokan keresték meg azok közül, akiknek sikerült megszökniük a deportálási menetektől, s tudták, hogy a bűjtetés veszélyét nem mindenki vállalja. A püspök minden helyet, lehetőséget megragadott. Szoros kapcsolatot tartott fenn a szerzetesházak vezetőivel, így is sikerült sok menekültnek helyet szerezni. 1945. március 28-án megkezdődött Győr ostroma. A Püspökvár pincéjében ekkor már a menekültek százai tartózkodtak. A következő napok folyamán egyre gyakrabban látogatták az orosz katonák a Püspökvárat. Március 30-án (nb., Nagypénteken! – BDA), miután a rezidenciájára menekült asszonyok kiadását megtagadta, egy szovjet tiszt dulakodás közben megsebesítette. Halálos lövés érte. Április 2-án, húsvét hétfőn hajnali 1 órakor halt bele sérüléseibe. Holttestét a karmelita templom kriptájában temették el. Végző nyugalomra azonban csak 1986. május 23-án került a székesegyházban. Apor Vilmos boldoggá avatási eljárása 1946-ban megindult, de 1949-ben fel kellett függeszteni és csak 1989-ben lehetett folytatni. 1997. november 9-én II. János Pál pápa Rómában boldoggá avatta. A huszadik századi magyarok közül volt az első, akit oltárra emeltek. (*Boldog Apor Vilmos*, in: Karaffa János: *Magyar hitvallók a XX. században*, Glória Pozsony, 2005.)
3. Karaffa János: *Magyar hitvallók a XX. században*, Glória Pozsony, 2005.
4. Veres András püspök *Apor-imaszövetséget alapít* (*gyor.egyhazmegye.hu*, 2017. január 28.)
5. Maik Hickson: *Secret 1918 Vatican Archive Document Reveals Freemasonic Plot to Destroy Throne and Altar* (*onepeterfive.com*, 2017. május 11.)
6. ROBERT MOYNIHAN: *Fatima at 100* (*insidethevatican.com*, 2017. május 10.)
7. *Tagle manilai érsek a katolikus pedagógiai konferencián Esztergomban: Jó embereket kell nevelnünk!* (*magyarkurir.hu*, 2017. május 25.)
8. Bíborosok kezdeményező csoportja, akik „Dubia” címmel Ferenc, Róma püspökét – ahogyan saját magát nevezi – az Amoris Laetitia („A szeretet öröme”) elhíresült „apostoli buzdítás”zavaros részeinek tisztázására kérték, és azóta is várják a választ. „Lássuk a dubiumokat (többesszám: dubia) egy mondatra tömörítve [...], és az egyszavas válaszokat a Katolikus Egyház Katekizmusa alapján: Házasságtörésben élők járulhatnak-e Eucharisztiahoz és a bűnbánat szentségéhez? (NEM) Vannak-e abszolút erkölcsi normák? (IGEN) Vannak-e súlyosan bűnös életállapotok? (IGEN) Ami bűnös, önmagában rossz, az lehet-e bizonyos körülmények között és jó szándék esetén erkölcsileg jó döntés? (NEM) Bűn-e a bűn akkor, ha a bűnös nem érzi annak? (IGEN)” – Mini-dubia (azoknak, akiknek nincs idejük) – *Katolikus Válasz*, 2017. március 1.
9. Pete Baklinski: Cardinal Sarah – „*Many Church leaders «underestimate the serious crisis that the Church is going through»*” (*lifesitenews.com*, 2017. 04.04. – ford.: *peterszklaja.hu*, 2017.04.11. – Sarah bíboros – „*Számos egyházi vezető «alábecsüli a válság komolyságát, amelyen az Egyház keresztül megy»*”)
10. Robert Cardinal Sarah, Prefect of the Congregation for Divine Worship and the Discipline of the Sacraments: *Text for Synod on the Family, October 2015*. (*aleteia.org*, 13. oct., 2015.)
11. *Boldog Apor Vilmos*, in: Karaffa János: *Magyar hitvallók a XX. században*, Glória Pozsony, 2005.
- 12[639] Vö. Lk 18,8; Mt 24,12.
- 13[640] Vö. Lk 21,12; Jn 15,19–20.
- 14[641] Vö. 2Tesz 2,4–12; 1Tesz 5,2–3; 2Jn 7; 1Jn 2,18.22.
- 15[642] Vö. Szent Officium: *Decretum de millenarismo* (1944. VII. 19.): DS 3839.
- 16[643] Vö. XI. Pius: *Divini Redemptoris enciklika*, 1937. III. 19-én: AAS 29 (1937), 65–106; II. Vatikáni Zsinat: *Gaudium et spes* lelkipásztori konstitúció, 20–21.
- 17[644] Vö. Jel 19,1–9.
- 18[645] Vö. Jel 13,8.
- 19[646] Vö. Jel 20,7–10.
- 20[647] Vö. Jel 21,2–4.
- 21[648] Vö. Jel 20,12.
- 22[649] Vö. 2Pt 3,12–13.
23. *A Katolikus Egyház Katekizmusa* – Sz.I.T., Bp., 1995.
24. Kondor Lajos SVD és munkatársai: (ford., szerk.): *Fatimáról beszél Lúcia nővér – Lúcia nővér emlékezései, I.*, – SECRETARIADO DOS PASTORINHOS, FÁTIMA, IV. kiadás, 2006., 172.
25. Antalóczy Lajos: *Jelenések, üzenetek és a jövő – A hat Fatima-i Mária-jelenés* – Kisboldogasszony-plébánia, Eger, 1991.
26. *Szökefalva, ötödik titok* – in: *Tengernek Csillaga, Vedd észre melléklet*, 2008. augusztus
27. V.ö.: Elmer István: *A föltámadás folyamatban van*, in: *Új Ember Hetilap*, 2015.04.05-12.
28. Saint Alphonsus de Liguori: *The principal cares of a Bishop*, in: Eugene Grimm (ed.): *Complete works of Saint Alphonsus de Liguori*, vol XVII., Ch. I., 437. – Benziger Brothers, New York, Cincinnati, and Chicago, 1890.
29. Saint Alphonsus de Liguori: *The principal cares of a Bishop*, in: Eugene Grimm (ed.): *Complete works of Saint Alphonsus de Liguori*, vol XVII., Ch. I., 441. – Benziger Brothers, New York, Cincinnati, and Chicago, 1890.
30. (Forrás: *denzinger.hu*) 3537-3550: A „*Sacrorum antistitum*” kezdetű „*motu proprio*” levél, 1910. szeptember 1. [Ezen eskü kötelezettségét 1967-ben felfüggesztették.] Esküszöveg a modernizmus tévedései ellen, vagyis az antimodernista eskü. Én, N.N. határozottan magamévá teszem és elfogadom mindazt összességében és egyenként is, amit az Egyház nem tévedő Tanítóhivatala meghatározott, kijelentett és kinyilvánított, tanításának elsősorban azon fejezeteit, amelyek a mostani kor tévedéseivel egyenesen szembe szállnak.
- Először is vallom, hogy Isten, az összes dolgok kezdete és vége, az ész természetes világánál a teremtett dolgok által (Róm 1,20), vagyis a teremtés látható műveiből, mint ok az okozatból biztosan megismerhető, sőt bizonyítható is.
- Másodszor: a kinyilatkoztatás külső bizonyítékait, vagyis az isteni tényeket, elsősorban a csodákat és a jövendöléseket elfogadom, és mint az isteni eredetű keresztény vallás legbiztosabb jeleit elismerem, és fenntartom róluk, hogy minden korszak és minden ember, még a mai idők emberének értelmével is a legfőbb mértékben megegyeznek.

Harmadszor: ugyanígy erős hittel hiszem, hogy az Egyházat, a kinyilatkoztatott Ige őréit és tanítómesterét, maga az igaz és történelmi Krisztus egyenesen és közvetlenül alapította, amikor közöttünk élt, és azt Péterre, az apostoli kormányzás fejedelmére és örökre az Ő utódaira építette.

Negyedszer: őszintén elfogadom, hogy a hit tanítása az apostoloktól az igazhitű Atyákon keresztül ugyanazon értelemben és mindig ugyanazzal az értelemezéssel jutott el mihozzánk; és ezért eleve elutasítom a dogmák fejlődésének azt az eretnek hamisítását, hogy értelmük átváltozón meggyát egyik értelemről a másikra, amely aztán már különbözik attól, amit az Egyház korábban tartott; ugyanígy elítélek minden olyan tévedést, amely szerint a Krisztus által az Ő Jegyesének hűségese megőrzésére átadott isteni letétemény helyébe filozófiai találmány lép, vagy az emberi törekvésekből idővel kialakult és végül is a határtalan előrehaladással tökéletesedő emberi tudat terméke.

Ötödször: Teljes bizonyossággal tartom és őszintén vallom, hogy a hit nem a vallás vak érzése, amely a tudatalatti mélységeiből tör elő az erkölcsileg informált akarat és a szív kényszerítő erejének hatására, ha-nem az értelem valódi egyetértése a kívülről, hallás által elfogadott igazsággal, amely hallás alapján a végtelenül igazmondó Isten tekintélye miatt igaznak hisszük azt, amit a személyes Isten, Teremtőnk és Urunk kijelentett, tanúsított és kinyilatkoztatott.

Magamat illő tisztelettel alávetem és egész lelkemmel csatlakozom mindazon elítélésekhez, kijelentésekhez és eírásokhoz, amelyeket a „Pascendi” kezdetű enciklika és a „Lamentabili” kezdetű dekrétum tartalmaz, különösen pedig arra vonatkozóan, amit dogmatörténet néven neveznek.

Ugyanígy visszautasítom azoknak a tévedését, akiknek állítása szerint az Egyház által ebadott hit ellentmondhat a történelemnek, és hogy a katolikus dogmák, amilyen értelemben most értelmezik őket, nem egyeztethetők össze a keresztény vallás igazabb őstörténetével.

Elítélem és visszautasítom azoknak a véleményét is, akik azt mondják, hogy a műveltebb keresztény ember kettős személyiséget ölt fel, egyik a hívő, másik a történelmi személy, mintha szabad volna a történelmi személyiségnek magáénak vallania azokat a dolgokat, amelyek ellentmondanak a hívő ember hitének, vagy esetleg olyan előzményeket szerkeszteni, amelyekből következnek, hogy a dogmák vagy hamisak, vagy kétségesek, csupán csak ne tagadjuk őket egyenesen.

Ugyanígy elvetem a Szentírás elbírálásának és értelmezésének azt a módját, amely félretéve az Egyház hagyományát, a hitnek megfelelő fogalmazást (analógia fidei) és az Apostoli Szék szabályait, a racionalisták ötleteihez simul, és a szövegkritikát mint egyetlen és legfőbb szabályt, nem kevésbé nemtörődöm módon, vakon magáévá teszi.

Ezenkívül elvetem azoknak a véleményét, akik szerint a teológiatörténet tudományának tanításánál az oktatónak, vagy annak, aki ilyen kérdésekről ír, először is félre kell tennie a már megfogalmazott véleményét, akár a katolikus hagyomány természetfeletti eredetéről, akár az isteni eredetű segítség ígéretéről minden egyes kinyilatkoztatott igazság örök fennmaradására vonatkozóan; továbbá, hogy az egyes Atyák írásait egyedül a tudomány elveinek megfelelően kell értelmezni, bármely szent tekintély kizárásával, és pedig az ítékezésnek azzal a szabadságával, mellyel bármelyik evilági írott emléket szokás vizsgálat tárgyává tenni.

Végül pedig egyetemlegesen kijelentem, hogy teljesen távol tartom magam attól a tévedéstől, amelyet a modernisták tartanak, hogy a szent hagyományban semmi sincs, ami isteni, vagy ami még rosszabb, az isteni elemet panteista értelemben fogadják el, úgy, hogy a végén semmi sem marad meg, csak a pöre és egyszerű tény, amit egyenlő értékűnek kell tartani a történelem közönséges tényeivel: emberek ügyének, akik saját munkájukkal, találékonyságukkal, tehetségükkel folytatják Krisztus és az Ő apostolai által kezdett iskolát az utánuk következő korszakok folyamán.

Ezért állhatatosan megtartom az Atyák hitét, és meg fogom tartani életem utolsó leheletéig az igazság biztos karizmájáról, amely megvan, megvolt és meglesz mindvégig a püspöki méltóságnak az apostoloktól tartó folytonosságában: nem azért, hogy megtartásuk esetleg jobbnak és alkalmasabbnak látszik egy-egy kor saját műveltségének szempontjából, hanem, hogy soha másképpen ne higgyük, és soha másképpen ne értelmezzük azt a föltétlen és változhatatlan igazságot, amelyet az apostolok elejéről fogva hirdettek.

Ünnepélyesen ígérem, hogy mindezeket hűségesen, épségben és őszintén megtartom, és sértetlenül megőrzöm, soha el nem térve tőlük sem a tanításban, sem bármiképpen szóval és írásban. Ezt fogadom, erre esküszöm, Isten engem így segítsen és Isten ezen szent evangéliumai.

31, „A helyi Ordinárius, ha alkalmasnak látja, az 518. kánon értelmében felállíthat személyi plébániát a régebbi római rítus szerinti liturgia végzésére, vagy kinevezhet ilyen templomigazgatót, illetve káplánt a jogszabályok megtartásával.” (XVI. Benedek pápa: *SUMMORUM PONTIFICUM motu proprio*, 10. cikkely – Forrás: *uj.katolikus.hu*)

32V.ö.: *uogcc.org.ua*: Az Egyetemes Egyházban tapasztalható hitehagyás átvészeléséig átmeneti státusú, profétikus céllal alakult Ukrajnai Görög Katolikus Igazhitű Pátriárkátus hithűségű esküje:

„Hűség-eskü Krisztus és az Egyház iránt:

- 1) Ellene mondom az Antikrisztus szellemének, a történelem-kritikai újmodernizmus és a mögötte levő ateizmus szellemének!
- 2) Ellene mondom a szinkretizmus szellemének, a Nostra Aetate szellemének, nevezetesen a pogány kultuszokhoz és démonjaihoz fordulás szellemének, és azok megidőzésének a vallásközi párbeszédben (lásd Assisi, Astana...!)
- 3) Ellene mondom a gender-ideológia szellemének amely a nemi elhajlások összes formáját (LGBTQ) terjeszti!
- 4) Ellene mondom a gyermekjogi rendszer mögötti sátánizmus szellemének amely erőszakot vesz a gyermeki értelmén, nemiségen, testen, és megöli őket!
- 5) Ellene mondom a sátánnak és a démonoknak, különösen amelyek napjainkban működnék a mágia, divináció és spiritualizmus különféle álcái (homeopátia, akupunktúra, hipnózis, ingázás...) alatt, és a New Age szellemének!
- 6) Ellene mondom a Szabadkőművesség és az Új Világrend szellemének, amely az emberiséget erkölcsi, szellemi és fizikai önfelszámolásra programozza.
- 7) Ellene mondom a vallási démonoknak, különösen a farizeizmus, szadduceizmus, vallási büszkeség, lelketlen ceremonializmus, holt legalizmus és júdási mammonizmus szellemeinek.

Hiszem és megvallom, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus meghalt a kereszten értem és bűneimért, és feltámadt harmadnapon történelmi valóságában!

Elfogadom az Úr Jézust Megváltómnak, átadom életemet Neki és minden nap újból Neki akarom átadni!

Elfogadom és naponta el akarom fogadni Krisztus végrendeletét amelyet a kereszten mondott szavaival adott tanítványának: „Íme, a te Anyád!”

Elfogadom és naponta el akarom fogadni a Szentlélek teljességét, hogy az apostolokhoz hasonlóan Krisztus tanúja (mártír) lehessek!”

33Kondor Lajos SVD és munkatársai: (ford., szerk.): *Fatimáról beszél Lúcia nővér – Lúcia nővér emlékezései, I., – SECRETARIADO DOS PASTORINHOS, FÁTIMA, IV. kiadás, 2006., 172.*